

Zaměřeno na Království

Roč. 7 č. 6

Anthony Buzzard, editor

Březen, 2005

Co mám dělat, abych byl spasen?

Nedávno jsem cestoval po Malawi, což je africký stát ležící mezi Mosambikem a Zambií. V Malawi žije mnoho dobrých věřících v "abrahámovskou víru", čímž mám na mysli víru, že Ježíš je Mesiáš, nadpřirozeně zplozený lidský Syn jediného Boha Izraele, svého Otce (Lukáš 1:35; Matouš 1:20; 1 Jan 5:18, nikoli KJV); a víru, že Ježíš se jednoho dne vrátí na tuto zemi, aby zde zahájil celosvětové království míru a prosperity, které bude spravováno z Davidova trůnu v Jeruzalémě jako v obnoveném městě – vládu, která se bude skládat ze všech věrných, kteří následovali Ježíše, v přípravě na tento příchod Království.

Každý den se několik církevních představitelů vyzbrojených biblí v jazyce chichewa scházelo na centrálním místě ve vesnici jižně od Blantyre, aby intenzivně studovali Bibli a zabývali se velkými otázkami lidského údělu. Připojila se k nám početná skupina vedoucích z našich mozambických sborů. Tématem, kterému jsme se věnovali, bylo: Co musíme udělat, abychom byli spaseni?

Na tuto věčnou otázku se v populární křesťanské literatuře objevuje zvláštní a problematická odpověď, která se ozývá v tisících televizních a rozhlasových stanic a propaguje se v desítkách traktátů, které lze najít v místních kostelech a náboženských knihkupectvích. Poselství, které tato záplava informací přináší, zní asi takto: Abyste byli spaseni, musíte "přijmout Ježíše do svého srdce", "pozvat ho do svého života", protože jste hříšníci, kteří jsou odsouzeni k věčnému mučení v pekelném ohni. Chcete-li se vyhnout této hroznému vyhlídce, "požádejte Ježíše, který je Bůh, aby vás spasil". Pomodlete se jednoduchou modlitbu a věřte, že Ježíš zemřel za vaše hříchy. Pokud to uděláte, budete po smrti okamžitě vzati do nebe jako beztělesná duše, abyste se tam navždy těšili z přítomnosti Boha a Ježíše.

Takto předkládaná nabídka spásy, založená téměř vždy na určitých vybraných verších z Pavlových spisů z jedné z jeho knih, Římanům, *vůbec nezní jako evangelium spásy, které hlásal historický Ježíš. Zřejmě vynechává některé, ne-li většinu základních prvků*

Ježíšova vlastního kázání. Zjednodušuje poselství o spásě na víru, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, ale neříká vůbec nic o tom, co Ježíš vyžaduje od těch, kteří se stanou jeho následovníky. Neříká nic o cíli křesťanství. Vynechává všechny odkazy na evangelium, jak je hlásal Ježíš. Vyzval Ježíš skutečně veřejnost, aby jen "činila pokání a věřila v jeho smrt za naše hříchy"? Odpověď jistě musí znít jasně "ne"! Stačí otevřít Bibli a prozkoumat tři paralelní zprávy o jeho službě a hlásání evangelia v Matoušově, Markově a Lukášově evangeliu, abychom zjistili, že Ježíš *zpočátku* při hlásání spásného evangelia neřekl ani slovo o své smrti a vzkříšení. Zde jsou fakta: Matouš nám v šestnácti kapitolách podává informace o Ježíši, o jeho nadpřirozeném stvoření Bohem v lůně jeho matky (Mat 1:18, 20), o jeho pokušení na poušti a o jeho neúnavné putovní evangelizační službě hlásající evangelium o Království. Teprve v Mat 16:21 jim Ježíš *poprvé* "začal říkat, že musí jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších a velekněží, být zabit a třetího dne vzkříšen".

Ježíš, jak říká Matouš, svědomitě nabízel spásné poselství o Království, evangelium, všem, kdo mu chtěli uvěřit. Přesto v těchto raných fázích (před Mat 16:21) neřekl nic o víře v jeho smrt a vzkříšení. Co se máme z těchto skutečností naučit? Jednoduše to, že víra v Ježíšovu smrt a jeho povstání ze smrti je pouze součástí evangelia o spásení. Není to všechno. Bylo by zcela nepravdivé tvrdit, jak tvrdí jeden populární evangelista, že *polovina* evangelia je Ježíšova smrt a *druhá polovina* jeho vzkříšení. Takové tvrzení prostě potlačuje zásadní spásnou informaci, kterou Ježíš předkládá o *Božím království*. Tvrdit, že evangelium je kompletní, když je představena Ježíšova smrt a vzkříšení, znamená rozdělit evangelium na poloviny a zbavit ho jeho prvního a základního prvku: Božího království.

Představte si, že muž jede po dálnici rychlostí 150 km/h v protisměru. Představte si tedy, že ho jednoduše vyzvete, aby snížil rychlost, ale neupozorníte ho, aby změnil směr jízdy. Zachránili jste ho před hroící smrtí? Zřejmě ne. Představte si, že muž jede se svým vozidlem obrovskou rychlostí směrem k útesu. Pokud

mu řeknete, aby pouze snížil rychlost, k čemu jste mu pomohli? Ať už pojede rychlostí pět nebo devadesát kilometrů v hodině, zřítí se z útesu vstříc jisté smrti. K čemu by bylo dobré říci řidiči, který nemá v nádrži žádné palivo, aby pouze více sešlápl plynový pedál?

Naše ilustrace mají poukázat na skutečnost, že dílčí evangelium, které ignoruje hlavní prvek Ježíšova vlastního hlásání evangelia, je nebezpečné. Mohlo by totiž vyvolat falešný pocit bezpečí. Vzpomínám si, jak jsem několikrát říkal našim africkým pastorům: Co byste dělali, kdybyste byli ďáblem a chtěli byste lidi oklamat, aby přijali "spásu", a zároveň byste svým posluchačům zatajili to podstatné ze spásného evangelia? Jak by bylo možné jednou rukou lstivě nabídnout spásu a druhou ji zároveň vzít zpět? Jak by bylo možné předložit tak nesmyslný a nebezpečný rozpor? Jedině tak, že *nabídneme část* Ježíšova spásného poselství, ale ne celé. Částečná pravda je jako podvod mnohem účinnější než úplná lež.

Připadá nám velmi problematické, že populární nabídky spásy obvykle začínají tím, že Ježíše zcela ignorují! Takto může být "Ježíš" přesvědčivě nabízen, zatímco Ježíš ve skutečnosti zůstává zcela stranou. Všichni známe 10. kapitulu Listu Římanům. V této kapitole Pavel hovoří o tom, že je třeba vyznat Ježíše jako Pána, uvěřit v jeho vzkříšení a být spasen. Tato informace je samozřejmě naprosto pravdivá, ale když je vytržena a odtržena od Pavlova bezprostředního i širšího kontextu a oddělena od celého spásného poselství evangelia o samotném Ježíši, může se stát zrádně zavádějící.

Pavlovy listy jsou inspirované dokumenty obsahující čistou víru. Nejsou však psány lidem, kteří přicházejí k víře *poprvé*. Jsou to takřikajíc sdělení "druhého stupně", rozvíjející a potvrzující víru čtenářů, kteří již byli evangelium vystaveni z první ruky. Chceme-li se dozvědět více o Pavlově *prvotní* prezentaci veřejnosti, měli bychom nahlédnout do knihy Skutků apoštolů, kde je popsána Pavlova metoda a poselství. Právě tam se dozvídáme, že hlásal evangelium spásy v termínech, které dokazují, že hlásal naprosto stejné evangelium o Království jako před ním Ježíš.

Proč na tyto verše ze Skutků není veřejnost neustále upozorňována? Proč jsou vybrané texty z Pavlových listů nabízeny jako primární informace o evangeliu, když kniha Skutků jasně říká, co Pavel hlásal jako

spásné evangelium? Ve Skutcích 19:8 jsme přímo vystaveni spásným informacím, které nám apoštol předkládá: "Pavel vstoupil do synagogy a po tři měsíce odvážně mluvil." Prezentace spásy tedy vyžadovala delší dobu vyučování a kázání. A jaké bylo Pavlovo téma a metoda? "Argumentoval a obhajoval s poukazem na Boží království" (19:8). Reakce na Pavlovo kázání byla typická. "Někteří byli tvrdohlaví a nechtěli uvěřit", tedy nechtěli přijmout spásu tím, že uvěří jeho evangeliu o Království. Pavel tedy moudře oddělil vnímavé členy svého publika a denně s nimi "diskutoval" neboli rozumoval v Tyranově přednáškovém sále. Lukáš říká, že tato metoda zajistila, že "celá Asie [západní provincie Malé Asie] slyšela slovo" (Sk 19:10). A "Božím slovem" Lukáš nemyslel jen Bibli obecně, ale konkrétně spásné poselství evangelia o Království.

Jedním z největších příkladů ztráty důležitých informací je, když veřejnost používá pojem "Boží slovo" jako pouhé synonymum pro Bibli. Tím se takřikajíc stírá rozdíl mezi jádrem jablka a jablkem samotným nebo mezi ohniskem a cílem zásahu. Výraz "Boží slovo" nebo "slovo" se v Novém zákoně téměř vždy používá k označení životně důležitého spásného poselství evangelia o Božím království, jak je vždy hlásal Ježíš a jeho poslušní následovníci a učedníci, Apoštolové.

"Boží slovo" nebo "slovo" neoznačuje pouze celou Bibli; označuje základní záchraňující, nesmrtelné poselství evangelia, jak je jako první schválil sám Ježíš. Protože většina čtenářů Bible si zřejmě tuto zkratku "Boží slovo" nebo "slovo" jako spásné evangelium o Království vůbec neuvědomuje, neustále toto spásné poselství v Novém zákoně nevidí. Když se například "celé město shromáždilo, aby slyšelo Boží slovo", nesešli se na *obecné přednášce o Bibli jako celku*; shromáždili se, aby slyšeli spásné evangelium o Království. Lukáš nám záměrně říká, že hlásání evangelia o Království se nazývá – zkráceně – Boží slovo. V Luk 4:43 nám Ježíš výslovně říká, jaká byla jeho křesťanská funkce, smysl celé jeho služby: "Musím hlásat evangelium o Božím království i ostatním: k tomu jsem byl poslán" - to mi Bůh uložil jako úkol.

Kdo jiný než Ježíš by nám mohl říct, jaké bylo jeho povolání den po dni? Zde, v Lukášově evangeliu 4:43, nám vyložil své srdce a prohlásil, v čem spočívá

základní smysl toho, že je Božím služebníkem. **Je jím hlásání evangelia o Božím království.** Nyní si všimněte dalšího verše (nezapomeňte, že zlomy kapitol jsou často zavádějící a nejsou součástí původního textu): Lidé se shromáždili kolem Ježíše, aby "slyšeli Boží slovo" (Luk 5:1). Tady to je! Důležité vodítko k pochopení Nového zákona. Boží slovo neboli poselství je dynamické poselství/evangelium/slovo, jak je hlásal Ježíš. On je prvotním hlasatelem spásy (Heb 2:3). On je ten, jehož slovům musíme naslouchat a rozumět, chceme-li vstoupit na cestu, která vede k nesmrtelnosti – nezničitelnému životu – v nadcházejícím Království.

Vezměme si jiný příklad: Ve Skutcích apoštolů (které také napsal Lukáš, ale v Mozambiku byli naši dobří přátelé spolu s většinou veřejnosti přesvědčeni, že Skutky napsal Pavel!) se podívejte na 8:4: "Ti, kteří byli rozptýleni, šli a hlásali **slovo.**" Podejte to svým přátelům a zeptejte se jich: "Co to znamená? Co říkali lidem?" Přečtěte si verš 5: Filip sestoupil do města Samarií (pohanské území) a "**zvěstoval jim Krista**". Znovu se zeptejte, co znamená "hlásat Krista"? Stál snad Filip na rohu ulice a stále dokola opakoval slovo "Kristus"?! Zřejmě ne.

Lukáš nám již řekl, co znamená "Boží slovo" (Luk 5: 1; 4:43). Zde opět v bezprostředním kontextu vysvětluje sám sebe. Ve 12. verši 8. kapitoly Skutků nacházíme úplnou definici toho, čím je křesťanský evangelista pověřen: "**Když uvěřili Filipovi, jak kázal evangelium [neboli dobrou zprávu, což je přesně totéž co evangelium] o Božím království a jménu Ježíše Krista, nechávali se křtít, muži i ženy.**" Lukáš nám tedy skvěle vysvětluje obsah křesťanského evangelia spásy. "Kázání slova" = "kázání Krista" = "kázání evangelia o Božím království a Ježíšově jménu".

Bez hlásání **Božího království** jako spásného evangelia neexistuje biblické kázání Ježíše Krista. V lidovém kázání došlo ke *ztrátě* tohoto podstatného prvku Království. Všeobecně se má za to, že Ježíšův podíl na naší spásě se omezuje na jeho smrt a vzkříšení. To je zásadně zavádějící. Ježíš naopak přišel jako historická osoba, aby *hlásal* spásu, aby ji hlásal prostřednictvím spásného evangelia o Království. Hlas z nebe při jeho křtu přikázal: "Toto je můj Syn. Poslouchejte

ho." Ten hlas neřekl: "To je můj Syn. Dívejte se, jak umírá na kříži, a to bude vše, co potřebujete".

Stejnou myšlenku můžeme vyjádřit i jinak. Hebreům 5:9 říká, že spása je dána těm, kdo poslouchají Ježíše. Neříká, že spása je dána těm, kteří pouze věří, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých. Poslouchat Ježíše znamená kladně reagovat na jeho slovní příkazy. Co to logicky znamená? Zřejmě to, že pozorně nasloucháme jeho příkazům. Jaký je jeho první příkaz? Přečtěte si ho v Markovi 1:14,15. Nejprve prohlášení a pak příkaz věřit tomu, co Ježíš oznámil. "Boží království se přiblížilo. Čiňte pokání [přeorientujte svůj život a myšlení novým směrem] a **věřte evangeliu**" o **Království.** Tím začíná "přijetí Ježíše". Nezačíná v Pavlových spisech. Začíná tím, že věnujeme pozornost Ježíši, který podle listu Hebreům (2:3) byl hlasatelem spásy. "Spása byla nejprve zvěstována Ježíšem".

Není to vlastně nic složitějšího, pokud ovšem neopustíme zřejmou skutečnost, že Ježíš byl poslem spásy. Spásu nalezneme v inteligentní odpovědi na jeho evangelium o Království, na poselství, o němž nám řekl, že bylo důvodem celé jeho kariéry v poslušnosti jeho Otci, Bohu Izraele. Ježíšova smrt a vzkříšení, k nimž došlo později, jsou samozřejmě přidány k základnímu poselství o Království.

Různé "teologické školy" si vymyslely složité teorie o evangeliu, aby zastřely nejjednodušší důkazy Nového zákona. Někteří směle prohlašují, že nebeské království není totéž co Boží království. Tyto výrazy jsou ve skutečnosti významově totožné. Jiné "školy" tvrdily, že Ježíšovo evangelium o Království vůbec není evangelium o spásě, ale spíše dočasným poselstvím, které bylo zvěstováno pouze Židům a pouze Ježíšem. I to je zjevně nepravdivé. Existuje jen jedno evangelium, a to evangelium, které Ježíš hlásal nejprve svým židovským spoluobčanům a poté je prostřednictvím apoštolů poslal celému světu. "Jděte do celého světa a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal, a já pak budu s vámi až do konce světa", do druhého příchodu (Mat 28:19, 20).

V diskusích o evangeliu jsou nejvíce opomíjeny texty o Království ve Skutcích (1:3; 1:6; 14:22; 19:8; 20:24, 25; 28:23, 31). Tyto verše a všechny jejich ekvivalenty ve smyslu "slovo" nebo "slovo Boží" potvrzují, že apoštolové byli skutečně poslušní Ježíše a že neopomněli předat celému světu právě to poselství evan-

gelia o Království, které Ježíš přinesl a učil ho. V závěrečné řeči Ježíš řekl: "Toto evangelium o *Království* bude hlásáno po celém světě a pak přijde konec [věku]." Evangelium o Království je posledním Božím oznámením světu o jeho záměru zřít Království na zemi s hlavním sídlem v Jeruzalémě, hlavním městě Království, až se Ježíš vrátí v moci a slávě, aby tuto celosvětovou mesiášskou říši zahájil (Luk 21:31; Zj 11:15-18).

Nabízet "evangelium"

a přitom ho ve skutečnosti nenabízet

Podívejme se nyní, jak zavádějící může být nabídka evangelia, když Ježíše obchází a zachází s ním, jako by jeho jediným cílem byla smrt a povstání. Jeden známý evangelista řekl, že Ježíš "přišel vykonat třídní dílo: zemřít, být pohřben a vstát z mrtvých". Zní to možná chytlavě, ale zcela to ignoruje Ježíšův vlastní popis jeho záměru, kterým bylo několik let neúnavně pracovat a hlásat evangelium o spáse - evangelium o Království (Luk 4:43, o němž jsme hovořili dříve). Smrt a vzkříšení, které následovaly, jsou pro spásné evangelium skutečně zásadní, ale nejsou celým evangeliem.

Zkuste tleskat s jednou rukou svázanou za zády a poznáte problematičnost "evangelia" zbaveného základního prvku Království. Poselství, které nám Ježíš přikázal poslouchat, je evangelium o Království, samozřejmě včetně faktů o jeho smířící smrti a následném vzkříšení.

Pozorně se zamyslete nad tím, jaké důsledky má citování některých Pavlových veršů vytržených z kontextu jako prezentace "evangelia". V biblických publikacích, traktátech a kázáních se neustále prezentuje evangelium bez Království, z něhož byl Ježíš vynechán. Dělají to následovně. Navrhují, abyste si přečetli Římanům 10:9-10, 13: "Vyznáš-li svými rty, že Ježíš je Pán, a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Člověk totiž věří srdcem, a tak je ospravedlněn, a vyznává rty, a tak je spasen... Každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude spasen." Tady to je! Uvěřte, že Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých, a vyznejte Ježíše jako Pána.

Tyto traktáty vám neřeknou, že vyznávat Ježíše jako Pána znamená poslouchat ho. Zvou vás ke spáse v neposlušnosti vůči Ježíši, který přikázal: "Čiňte pokání

a **věřte evangelium o Království**" (Marek 1:14, 15) a řekl: "Kdo nepřijme **Boží království** jako dítě, nevejde do něj" (Lukáš 18:17) a protestoval: "Proč mě nazýváte 'pánem' a neděláte, co říkám?" (Lukáš 6:46)

Člověk nepřijal Ježíše jako Pána, pokud neuposlechl Ježíšův první příkaz "**věřte evangelium o Království**" (Marek 1:14,15). Neexistuje žádná skutečná víra v Ježíše nebo věřit Ježíši, pokud chybí poslušnost jeho spásným slovům. Je nebezpečně zavádějící citovat tři z kontextu vytržené verše z 10. kapitoly listu Římanům a tvrdit, že spása byla jasně nabídnuta. Stačí si přečíst okolní Pavlovy komentáře v Římanům 10, abychom zjistili, že Pavel stejně jako Ježíš trval na tom, že se musíme setkat se samotnými Ježíšovými slovy evangelia a rozumně na ně reagovat. "Jak mají lidé vyzvat Ježíše, v něhož neuvěřili? A jak mají *uvěřit v toho, kterého neslyšeli [kázat]?*" (Řím 10:14, viz NASB). Víra, tedy věřit, "tedy pochází ze slyšení a slyšení **z kázání/slova Kristova**" (Řím 10:17). Přesně jak řekl Ježíš, víra vzniká, když slyšíme slovo, které hlásal Kristus, evangelium o Království. Biblická víra má kořeny a základ v kázání evangelia o Království, jak zaznělo z úst Ježíše a apoštolů.

O hříšnosti člověka a o tom, jak člověk nedosáhl Boží slávy, lze mluvit velmi výmluvně. To vše je pravda. Potenciálnímu konvertitovi však musí být nabídnuto plné evangelium o Království, které musí zapustit kořeny v jeho srdci jako základní semeno nesmrtnosti. Všimněte si nyní, jak Ježíš vytrvale učí, jak začíná a pokračuje proces spásy. Učinil tak ve svém úžasném podobenství o rozsévači.

Rosévač semene nesmrtnosti

Ježíš se zobrazoval jako velký autoritativní vzor hlásání evangelia. Chodil po Galileji a hlásal evangelium o Království a vyzýval své posluchače, aby změnil své smýšlení a uvěřili tomuto evangelium o Království (Mk 1:14, 15; Lk 4:43; Mt 4:17, 23 atd.). Obklopen svými vybranými zástupci a spolupracovníky, kteří hlásali evangelium, učil je i všechny ostatní, kteří mu s porozuměním naslouchali, jak ve světě působí spásná Boží činnost

"Rosévač vychází, aby zasel své semeno." To znamená, že kazatel Božího království jde šířit své evangelium o Království. Semeno je v přírodě dokonalou analogií pro vyjádření myšlenky spásy a nesmrtnosti

nosti. Semena obsahují základní energii života. Všichni jsme produkty semene. Stejně tak stromy, květiny a zvířata. Semeno iniciuje nový život. Všichni jsme byli počati semenem. Stejně jako tomu bylo s naší fyzickou iniciací do života, je tomu tak i s duchovní iniciací znovuzrození – znovuzrozením vedoucím nikoli ke smrtelnému životu, ale k nesmrtelnosti. Bez evangelijního semene nesmrtelnosti, jak je hlásal Ježíš, se člověk nemůže znovu narodit.

Některá semena padnou na okraji cesty. Je to paralela s těmi, kteří slyší evangelium o Království, ale nemá na ně žádný nebo jen malý vliv. Jsou k němu hluší a slepí. Jsou necitliví k úžasné nabídce nesmrtelnosti, již jsou vystaveni, a jdou si svou cestou bez zájmu o největší příležitost svého života.

Jiní "věří na chvíli" (Lukáš 8:13), to znamená, že chápou nesmírný význam evangelia o Království, které slyší, a mají v úmyslu přijmout ho navždy. Jejich vytrvalost je však krátkodobá a jiné priority různého druhu poselství vytěsňují a oni na něj zapomenou. Evangelium nemá na jejich život trvalý vliv a nepřináší žádné ovoce. Nezapustí hluboké kořeny. Jsou povrchní a dočasní. "Věří jen na chvíli."

Všimněte si, že opravdu věřili, ale nevydrželo jim to. V těchto vzácných slovech se dozvídáme, že spásu nelze zaručit počátečním přijetím. Toto přijetí musí být trvalé a musí přinést vytrvalé ovoce. Pouze jedna ze čtyř tříd těch, kteří jsou vystaveni spásnému evangeliu o Království, jak je kázal Ježíš, má skutečné a trvalé uznání. Jsou to lidé, kteří přijímají evangelium o Království v "dobrém a upřímném srdci" a přinášejí dlouhodobě ovoce.

Všimli jste si, že v Lukášově evangeliu 8:8 Ježíš po každé, když vyprávěl toto úžasné podobenství o semeni a rozsévači, "zvyšoval hlas a volal: 'Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá'?" Proč tato mimořádná intenzita a důraz, když Ježíš toto podobenství vyprávěl? Jednoduše proto, že věděl, že osud posluchače závisí na přijetí či nepřijetí evangelia, kterému je vystaven. Posluchač Ježíšova evangelia o Království mohl získat a ztratit všechno. Vše záleželo na tom, jak s tím, co slyšel, naloží. Slyšel "slova věčného života" (Jan 6:63, 68). Stál v přítomnosti velkého Mistra Božího programu nesmrtelnosti a jeho kladná odpověď na poselství znamenala všechno - život i samotný úděl.

Kdyby poselství odmítl, navždy by zahodil život. Pokud by ho přijal a zůstal mu věrný po zbytek života, zajistil by si místo v Božím království jako nesmrtelný spoluvládce Mesiáše. Pokud by před poselstvím o Království zavřel oči, dopustil by se neposlušnosti vůči svému Stvořiteli, jehož zástupce, Ježíš, mu nabídl nesmrtelnost. Pokud by přijal Ježíšovo tvrzení, že je šířitelem tajemství života na věky věků, pustil by se do toho nejnapínavějšího dobrodružství, jaké si lze představit, a směřoval by k nekonečnému životu v ráji nadcházejícího Království. Není divu, že Ježíš, který seděl na malé loďce pár metrů od pláže, zaujal alespoň část svých posluchačů svou ohromující nabídkou věčného života. Není divu, že zvýšil hlas, když pronášel podobenství o rozsévači (při mnoha příležitostech). Ježíš věděl, že byl pověřen předat poselství o životě pro věčnost v Království.

V tomto podobenství se vše odvíjí od přijetí "slova o Království" (Mt 13:19). Bez tohoto slova/evangelia o Království nemůže nastat autentické kázání, které by znělo jako Ježíšovo. "Slovo" (které, jak jsme viděli, je synonymem pro evangelium Království) obsahuje základní oživující energii samotného Boha. Boží slovo mělo moc stvořit vesmír a má moc zažehnout v těch, kdo mu věří, život, který bude trvat věčně. Slovo, řekl Ježíš, je semeno (Lk 8:11). Semeno je zdrojem života, Božího života, života nesmrtelnosti. Toto semeno evangelia musí být zaseto do našich srdcí, to znamená, že musí být rozumově přijato naší myslí. "Vám bylo dáno pochopit tajemství Království" (Mt 13:11). "Tajemství" je termín, který Ježíš znal z knihy Daniel, jemuž byl 600 let před Ježíšovým narozením zjeven velký nástin záměr Božího království pro svět.

"Semeno je slovo Boží" (Lk 8:11), "slovo o Království" (Mt 13:19). Nyní pozorně poslouvejte další Ježíšovu větu. "Kdykoli někdo slyší slovo [tj. je vystaven spásnému evangeliu], přichází ďábel a vytrhne slovo, které bylo zaseto do jeho mysli, takže mu nemůže uvěřit a BÝT SPASEN."

Toto je jeden z těch strhujících, pozornost upoutávajících výroků Mistra učitele. Ježíš zde odhaluje, jak kriticky důležité je pro Božího protivníka, ďábla, držet vás dál od spásného semene/slova. Ďábel dobře ví, že, když se toto životně důležité semeno/slovo/evangelium usadí ve vašem srdci s porozuměním

(srdce je v Bibli sídlem inteligence), jste nastoupili cestu, která vede k nezničitelnému životu. Dábel vás chce především připravit o toto nevýslovné pozhnání. S maximálním úsilím se snaží zatemnit evangelium o Království. Snaží se všemi triky udržet vás a spásné poselství v odstupu. Bude pracovat všemi způsoby, které mu budou dovoleny, aby zabránil tomu, aby Ježíšovo **spásné poselství evangelia o Království** upoutalo váš zájem a pozornost a proniklo do vaší mysli. Poslechněte si znovu a učinite tento verš svým oblíbeným: "Kdykoli někdo uslyší poselství [o Království, Mt 13:19; Mk 1:14, 15], přijde ďábel a odejme mu poselství zaseté do srdce, aby mu nemohl uvěřit a *být spasen*."

Ježíš, jak jasně vidíte, spojuje spásu přímo s přijetím evangelia o Království. V této fázi Ježíšova působení se ještě ani nezmínil o své smrti a vzkříšení, které byly později, jak se to stalo, doplněny a začleněny do spásného evangelia o Království. Navrhovat tedy, že se evangelium týká pouze Ježíšovy smrti a vzkříšení, ruší celou službu Ježíše, vzorového hlasatele evangelia o Království. To je vážný útok na Bibli, který redukuje Ježíšovo dílo na jeho smrt, popírá jeho učení a znemožňuje "vyznávat ho jako Pána". Je zřejmé, že nelze pravdivě vyznávat Ježíše jako Pána, pokud zároveň popíráme jeho spásné evangelium o Království! Tím se člověk dostává do beznadějného rozporu a zmatku. Není možné "vyznávat Ježíše jako Pána" jinak než poslušností jeho příkazu "činit pokání a věřit evangeliu o Království" (Mk 1:14, 15). Ježíšova slova by měla být pečlivě vyslechnuta: "Kdo se stydí za mne a za má slova... za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde ve slávě [království] svého Otce se svatými anděly" (Mk 8:38). Existuje nebezpečná možnost nabízet spásné "evangelium", a přitom ho ve skutečnosti nenabízet celé. K tomu dochází, když se z Pavlových spisů vytrhávají izolované verše a ignoruje se zásadní Ježíšovo učení o Království – evangeliu.

Když Ježíš vyučoval o sobě, řídil se přesnou metodou. "Počínaje Mojžíšem a všemi proroky jim ve všech Písmech vykládal, co se týká jeho samého" (Lukáš 24:27). Je důležité začít své studium *na začátku*. Začít popisovat evangelium z izolovaných veršů v 10. kapitole listu Římanům je naprostý vrchol chybné metody! Pavel předpokládá základ v Ježíšově

kázání evangelia. Moderní čtenáři Bible jsou často špatně informováni o prosté skutečnosti, že Ježíš je autoritativním hlasatelem evangelia a že jeho prvním a nezákladnějším příkazem pro nás je "činite pokání a věřte evangeliu o Království" (Mk 1:14, 15).

Marek 4:11 a 12

V Markově paralelním vyprávění o podobnosti o rozsévání je kladen velký důraz na zásadní roli Božího království při spáse. To je v dnešní době o to důležitější, že jsou vydávány tisíce nabídek "evangelia", "spásy", aniž by se vůbec zmiňovalo Ježíšovo poselství o Království! Ačkoli se slovní spojení "evangelium o Království" táhne zlatou nití Novým zákonem, ze současné evangelizace se do značné míry vytratilo. Boží království bylo nahrazeno nejasnými nabídkami "nebe" pro duše. Boží království však neznamená "nebe" jako místo vzdálené od země. Království je především *budoucí* Boží království, které na zemi nastolí Ježíš po svém návratu na konci věku. Zástupy Ježíšových příznivců byly na místě, když vyjadřovaly svou radost z "nadcházejícího království našeho otce Davida. Hosana na výšinách" (Mk 11:10).

Je tragickým překrucováním Písma odvolávat se proti důkazům stovek veršů po Jana 14 a tvrdit, že Ježíš svým následovníkům nabídl "nebe". Pokud už někdo odmítl Matouše 5:5 - "Blaze mírným, neboť oni dostanou zemi jako své dědictví" -, nevyhnutelně narazí na Jana 14, kde Ježíš slíbil, že půjde a připraví místo v Otcově domě. Jan 14:3 okamžitě oznámil svůj plán "znovu přijít a vzít vás k sobě, abyste byli tam, kde jsem já". Není to snad křesťálově jasné? Ježíš neřekl, že vezme svaté do nebe. Oznámil svůj budoucí návrat na zem, aby svatí mohli být s ním tam, kde bude on – na zemi! Ježíš se vrátí na zem, odkud odešel (Sk 1:11), a až se vrátí, zůstane na zemi, zdědí ji se svatými a bude "vládnout na zemi" (Zj 5:10). To vše je průzračně jednoduché, ale je to neustále popíráno odkazy na "nebe" jako cíl křesťanů. Skutečnost, že Ježíš nyní připravuje budoucí pozice svatých, v žádném případě neznamená, že "jdeme do nebe", abychom tyto pozice získali. Budoucí odměny jsou v současné době uloženy v Boží zásobě v nebi a budou svatým předány, až se Ježíš vrátí, aby svaté vzkřísil ze spánku smrti. Petr to pochopil jasně. Řekl, že naše budoucí dědictví je "uschováno v nebi... a připraveno se zjevit v posledním čase" (1 Pt 1:4, 5). Odměna bude zjevena a dá-

na Ježíšem, který se vrátí, a touto odměnou je dědictví přislíbené země, v níž žil Abraham (Heb 11:8, 9), obnovené země.

Nyní k Ježíšovu učení v Markovi 4,11.12. Ježíš svým následovníkům řekl: "Vám bylo [Bohem] dáno tajemství Božího království, ale pro ty, kdo jsou mimo [nevěřící], je všechno v záhadách, takže sice vidí, ale nechápou, a sice slyší, ale nerozumějí. *Kdyby pochopili, činili by pokání a bylo by jim odpuštěno.*" Sledujte tyto verše velmi pozorně. Ježíš činí inteligentní pochopení evangelia o Království *podmínkou* pro pokání a odpuštění. Doporučujeme si tento verš přečíst opakovaně. Obsahuje úžasný vhled. Zde je stejná pasáž z NASV: "Říkal jim: 'Vám bylo dáno tajemství Božího království, ale ti, kdo jsou venku, dostávají všechno v podobnostech [hádkách], aby, zatímco vidí, viděli, a nechápali, a zatímco slyší, slyšeli, a nechápali. Jinak by se obrátili [činili pokání] a bylo by jim odpuštěno.'"

Z Ježíšova úžasného učení o spáse je zřejmé, že pro pokání a odpuštění je nezbytné inteligentní a chápavé porozumění Božímu království. Nezapomeňte, že Ježíš v této fázi svého působení neřekl nic o své smrti a vzkříšení. Nehovoří zde tedy o víře ve svou vykupitelskou smrt a vzkříšení (které byly k evangeliu přidány později). Mluví výhradně o tajemství Království, o plánu Království, který má jednoho dne přinést nesmrtelnost a mír celému světu. Všimněte si ozvěny Daniela 2:28: "V nebi je Bůh, který zjevuje tajemství, a ten králi Nebúkadnesarovi **oznámil**, co se bude dít v posledních dnech." Tajemství evangelia o Království se týká Božích záměrů s budoucností světa a toho, jak můžeme v tento Boží plán Království uvěřit a stát se jeho součástí s nadějí, že až se Ježíš vrátí na tuto zemi, zdědíme s ním Království.

Semeno nesmrtelnosti definoval Ježíš jako zvěstování Království, stvořitelské slovo, které máme přijmout s vírou jako děti a podle kterého se má utvářet náš život. Všichni apoštolové mluvili o znovuzrození s ohledem na nesmrtelnost skrze přijetí tohoto Ježíšova slova evangelia. Jakub mluvil o znovuzrození, abychom se stali součástí nového stvoření skrze slovo pravdy (evangelium o Království) a o tom, že toto slovo je v nás zasazeno pro spásu (Jak 1:18, 21). Pavel mluvil o křesťanech jako o těch, kteří se narodili ze slibu nebo z ducha (Gal 4:28, 29). Ke znovuzrození

dochází podle Pavla tehdy, když přislíb Království přijmeme do svých srdcí. Na jiném místě Pavel hovoří o tom, že jsme spaseni "obmytím znovuzrozením a obnovením svatým duchem" (Tt 3:5). Jan zaznamenal kriticky důležitý rozhovor Ježíše s Nikodémem o znovuzrození (Jan 3), zatímco Matouš, Marek a Lukáš zaznamenali stejný koncept pod obrazem znovuzrození prostřednictvím evangelia o semeni Království. Jan mluvil o Božím semeni přebývajícím ve věřícím jako o ochraně před opakovaným hříchem (1 Jan 3:9).

Petr spojil všechny prvky téhož tématu dohromady a napsal: "v poslušnosti pravdě [evangelium] jste se očistili pro opravdovou lásku k bratřím... Vždyt' jste se znovu narodili ne z porušitelného semene, ale z nepomíjivého, skrze živé a trvalé Boží slovo [evangelium]... Boží slovo trvá navěky, a to bylo slovo, které vám bylo zvěstováno jako evangelium" (1 Petr 1:22-25). Pro nás jako věřící není nic důležitějšího než uchopit základní spásné semeno evangelia zaseté do našich srdcí – evangelium o Království, jak je hlásal Ježíš a apoštolové.

Důležitý komentář od Kena Westbyho

Rabín Teller řekl: "Židé nemají nic proti tomu, aby se Ježíš nazýval 'ten' nebo 'nějaký' Mesiáš, ale nesou, když ho nazývají 'Bůh' a očekávají, že ho lidé budou uctívat jako Boha."

Toto jasné prohlášení jde k jádru překážky, která Židům brání přijmout Ježíše jako Mesiáše. Je to překážka, kterou nevytvořil Ježíš, raná církev ani Nový zákon. Je to spíše překážka inspirovaná Satanem jako součást jeho odvěkého a pokračujícího plánu na zničení kmene Judy nesoucího semeno od dob Ester přes holocaust až po současnost. Použil Heroda ve snaze zabít Semeno dřívě, než mohlo zahájit svou mesiášskou službu. Když se mu nepodařilo zničit Mesiášovo dílo, vypracoval plán, jak Židy izolovat od jejich vlastního Mesiáše. Toho dosáhl tím, že velkou část křesťanstva svedl na falešnou cestu k helénistickému/platónskému pojetí židovského Mesiáše – tvrdil, že je to vlastně sám Bůh! Tím byl Ježíš oddělen od svých lidských židovských kořenů, aby se stal preexistujícím Bohem, který jen na krátkou dobu navštívil zemi, než se vrátil do svého Božího místa v trojjedi-

ném Božství.

Satanovu chiméru přijala většina pohanského, helénistického křesťanství od 4. století, ale Židé ji rozhodně odmítali. Tato bariéra existuje dodnes. Věřící v jediného pravého Boha nemohou přijmout chiméru. Satan překroutil křesťanské učení v jeho nejkritičtějších bodech, v otázce totožnosti Boha a jeho Krista, a donutil tak náboženské Židy, aby se obrátili proti tvrzení křesťanství, že Ježíš je Mesiášem.

Po většinu prvního století se křesťané setkávali se Židy v synagóze. Rostlo napětí, které nakonec křesťany ze synagogy vyhnalo, ale nebylo to proto, že by křesťané prohlašovali Ježíše za Boha. Kdyby to bylo jejich učení, nebyli by vůbec vpuštěni dovnitř, ale po určité době pokračovali v uctívání Jahva společně se Židy.

Snad naše poslání obnovit pravé učení o Ježíši, apoštolech a prvotní církvi přispěje k prolomení bariéry, kterou satan postavil mezi Židy a Ježíšem.

Informace o teologické konferenci 2005 najdete na zadní straně (přihlaste se do 14. dubna).

Komentáře

"Rádi bychom vám poděkovali za vše, co děláte pro vyučování evangeliu Království. Vždy se těšíme na každý výtisk *Focus on the Kingdom* a oceňujeme, že píšete srozumitelně i pro ty z nás, kteří nejsou znalci Bible." – *Colorado*

"Nemůžeme dostatečně vyjádřit naše uznání a vděčnost za vaši tvrdou práci a poučné spisy. Jsme vděční, že nám Bůh poskytl vaše užitečné knihy a další zdroje. Modlíme se, aby vám a vaši službě žehnal a vedl vás při každodenním studiu Písma." - *Texas*